

คำวินิจฉัยของ พลโท จุล อติเรก ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๑๖/๒๕๕๕

วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยพระราชกำหนดขัดต่อกฎหมายและรัฐธรรมนูญ

ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งคำโต้แย้งของ นายธนิต ธนทิพย์ กับพวก จำเลยในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๒๒๓๕๔/๒๕๓๘ ซึ่งเป็นผู้ร้อง ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ว่าพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ และพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ ขัดต่อกฎหมายและรัฐธรรมนูญ

ข้อเท็จจริงตามคำโต้แย้งซึ่งเป็นคำร้อง และเอกสารประกอบคำร้อง ได้ความว่า บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ กรุงไทยธนกิจ จำกัด (มหาชน) เป็นโจทก์ฟ้องผู้ร้องเป็นจำเลยต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ในข้อหาผิดสัญญาค้ำประกัน ซึ่งต่อมาธนาคารไทยธนาคาร จำกัด (มหาชน) ขอสวมสิทธิเป็นคู่ความแทนโจทก์ คดีอยู่ในระหว่างพิจารณา ผู้ร้องได้ยื่นคำร้องต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ขอให้ส่งคำโต้แย้งเพื่อศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า

๑. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๖๗ ตี และพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๘ ตี ขัดต่อประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๐๖

๒. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๖๗ ฉ ขัดต่อประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

๓. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๖๗ ตี และ(ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๖๗ ฉ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๕ วรรคสอง มาตรา ๔๘ และ มาตรา ๕๐ วรรคสอง

๔. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๘ ตี และมาตรา ๓๘ สัตต ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๕ วรรคสอง มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ วรรคสอง

ผู้ร้องเห็นว่ารัฐธรรมนูญมิได้ให้อำนาจแก่รัฐในการตราพระราชกำหนดใดๆ เพื่อตัดรอนสิทธิเสรีภาพของประชาชน หรือบุคคลทั่วไป ตามคำปรารภของพระราชกำหนดทั้ง ๓ ฉบับ ว่าเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของประชาชน แต่ตามบทบัญญัติของพระราชกำหนดเป็นการก้าวล่วงถึงการยกเว้นการบอกกล่าว การโอนหนี้ให้แก่ลูกหนี้ และกำหนดให้ผู้รับโอนกิจการนำพยานหลักฐานใหม่มาแสดงคัดค้านเอกสารที่ได้ยื่นไว้แล้ว ถ้ามค้านพยานที่สืบมาแล้ว และคัดค้านพยานที่ได้สืบไปแล้วได้ จึงมิใช่เป็นการตราขึ้นเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจของรัฐ กลับเป็นผลร้ายแก่ประชาชน และบุคคลทั่วไป และเพื่อประโยชน์ของสถาบันการเงินเพียงไม่กี่แห่ง จึงได้ตราพระราชกำหนดทั้ง ๓ ฉบับขึ้นโดยขัดรัฐธรรมนูญ หมวด ๓ ว่าด้วยสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย ต้องด้วยมาตรา ๖

ธนาคารไทยธนาคาร จำกัด (มหาชน) ซึ่งแจ้งต่อศาลรัฐธรรมนูญว่า การโอนสิทธิเรียกร้องตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๐๖ นั้น หมายถึง ลูกหนี้มีข้อต่อสู้ เจ้าหนี้เดิม (ผู้โอน) ได้อย่างไร ก็สามารถยกขึ้นต่อสู้เจ้าหนี้ใหม่ (ผู้รับโอน) ได้เช่นเดียวกัน แม้พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม ฯ ดังกล่าว จะบัญญัติว่าไม่ต้องบอกกล่าวให้ลูกหนี้ก่อนการโอน ก็ไม่ทำให้สิทธิของลูกหนี้เสียไป และเห็นว่ารัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ห้ามการจำกัดสิทธิเสรีภาพก็ตาม แต่ก็ไม่ได้เป็นการห้ามเด็ดขาด อาจยกเว้นโดยกฎหมายได้

ตามคำร้องที่กล่าวว่าพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ฯ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๖๗ ฉ ขัดต่อประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง นั้น ธนาคาร ฯ เห็นว่าประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เช่น มาตรา ๘๘ มาตรา ๘๙ มาตรา ๑๑๗ และมาตรา ๑๑๙ มิใช่บทบัญญัติเด็ดขาดเมื่อสืบพยานหรือพ้นเวลาที่จะนำสืบแล้วจะนำพยานมาสืบอีกไม่ได้ เป็นดุลพินิจที่ศาลอาจอนุญาตได้ จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

พิจารณาแล้วคำร้องเรื่องนี้ศาลแพ่งกรุงเทพใต้เสนอมายังศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อพิจารณาวินิจฉัยตามที่คู่ความโต้แย้ง ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัยได้เฉพาะประเด็นที่ขอให้วินิจฉัยว่า บทบัญญัติที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดีขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญเท่านั้น ส่วนที่ขอให้วินิจฉัยว่า พระราชกำหนด ฯ ขัดหรือแย้งต่อประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือตราขึ้นโดยมิชอบด้วยกระบวนการตราและเหตุผลตามที่ขอให้วินิจฉัยในข้อ ๑ และข้อ ๒ นั้น เห็นว่าไม่อยู่ในอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้วินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ได้

จึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยตามคำขอข้อ ๓ ว่า พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ฯ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๖๗ ตี และ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๖๗ ฉ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๕ วรรคสอง มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ วรรคสอง หรือไม่

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ฯ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๖๗ ตี วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “การโอนกิจการของบริษัททั้งหมดหรือบางส่วนที่สำคัญให้แก่สถาบันการเงินอื่น ต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี” วรรคสอง บัญญัติว่า “เมื่อได้รับความเห็นชอบการโอนกิจการจากรัฐมนตรีแล้ว ให้ดำเนินการโอนกิจการได้โดยการโอนสิทธิเรียกร้องในการโอนกิจการนี้ไม่ต้องบอกกล่าวการโอนไปยังลูกหนี้ตามมาตรา ๓๐๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แต่ไม่กระทบกระเทือนสิทธิของลูกหนี้ที่จะยกข้อต่อสู้ตามมาตรา ๓๐๘ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์”

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ฯ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๖๗ ฉ บัญญัติว่า “ในการควบกิจการของบริษัทหรือโอนกิจการของบริษัทให้แก่สถาบันการเงิน ถ้ามีการฟ้องบังคับสิทธิเรียกร้องเป็นคดีอยู่ในศาล ให้สถาบันการเงินที่ควบกันหรือที่รับโอนกิจการเข้าสวมสิทธิเป็นคู่ความแทนในคดีดังกล่าว และอาจนำพยานหลักฐานใหม่มาแสดงคัดค้านเอกสารที่ได้ยื่นไว้แล้ว ถ้ามค้านพยานที่สืบมาแล้ว และคัดค้านพยานหลักฐานที่ได้สืบไปแล้วได้ และในกรณีที่ศาลได้มีคำพิพากษาบังคับตามสิทธิเรียกร้องนั้นแล้ว ก็ให้เข้าสวมสิทธิเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษานั้น”

พิจารณาแล้ว บทบัญญัติตามพระราชกำหนดดังกล่าวทั้งสองมาตรานั้น เป็นบทบัญญัติพิเศษ มีความมุ่งหมายเพื่อแก้ปัญหาเศรษฐกิจ เพื่อฟื้นฟูฐานะและสร้างความมั่นคงแก่ระบบสถาบันการเงิน และเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของประชาชน ซึ่งต้องกระทำโดยเร่งด่วน รวดเร็ว จึงไม่จำเป็นต้องดำเนินการตามกฎหมายทั่วไป เพราะเป็นกรณีที่เกิดขึ้นในการรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ แต่ก็มีได้ตัดสิทธิของบุคคล ไม่ว่าจะเป็ลูกหนี้หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่จะต่อสู้คดีได้ สำหรับการโอนกิจการหรือการควบกิจการ ก็ได้ทำให้ลูกหนี้ต้องเสียเปรียบ เจ้าหนี้จะเป็นใคร ลูกหนี้ก็มีหน้าที่ต้องชำระหนี้อยู่แล้ว จะอ้างว่าการเปลี่ยนตัวเจ้าหนี้ทำให้ลูกหนี้ต้องเสียประโยชน์หาได้ไม่ เพราะลูกหนี้มีสิทธิต่อสู้เจ้าหนี้เดิมได้อย่างไร ก็สามารถยกขึ้นต่อสู้เจ้าหนี้คนใหม่ได้เสมอ

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๕ วรรคสอง บัญญัติว่า “บุคคลย่อมได้รับความคุ้มครองในการที่จะอยู่อาศัยและครอบครองเคหสถานโดยปกติสุข การเข้าไปในเคหสถานโดยปราศจากความยินยอมของผู้ครอบครอง หรือการตรวจค้นเคหสถาน จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย”

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๘ บัญญัติว่า “สิทธิของบุคคลในทรัพย์สินย่อมได้รับความคุ้มครอง ขอบเขตแห่งสิทธิและการจำกัดสิทธิเช่นว่านี้ ย่อมเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ

การสืบมรดกย่อมได้รับความคุ้มครอง สิทธิของบุคคลในการสืบมรดกย่อมเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ”

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๐ วรรคสอง บัญญัติว่า “การจำกัดเสรีภาพตามวรรคหนึ่ง จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ หรือเศรษฐกิจของประเทศ การคุ้มครองประชาชนในด้านสาธารณสุข โภค การรักษาความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน การจัดระเบียบการประกอบอาชีพ การคุ้มครองผู้บริโภค การผังเมือง การรักษาทรัพยากรธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อม สวัสดิภาพของประชาชน หรือเพื่อป้องกันการผูกขาด หรือขจัดความไม่เป็นธรรมในการแข่งขัน”

พิจารณารัฐธรรมนูญสามมาตราดังกล่าว ได้บัญญัติถึงเสรีภาพของบุคคลในการอยู่อาศัยและครอบครองเคหสถาน สิทธิของบุคคลในทรัพย์สิน เสรีภาพของบุคคลในการประกอบกิจการหรือประกอบอาชีพ และแข่งขันโดยเสรี แต่ทั้งนี้อาจถูกจำกัดสิทธิและเสรีภาพโดยกฎหมายได้ นอกจากนี้ การจำกัดเสรีภาพในการประกอบอาชีพหรือประกอบกิจการใดๆ จะต้องกระทำโดยกฎหมายและต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ หรือเศรษฐกิจของประเทศ ฯ ตามความจำเป็นเพื่อป้องกันการผูกขาด หรือเพื่อขจัดความไม่เป็นธรรมด้วย หากจะพิจารณาว่า พระราชกำหนดดังกล่าว มาตรา ๖๗ ตี และมาตรา ๖๗ ฉ ขัดต่อรัฐธรรมนูญที่บัญญัติถึงสิทธิและเสรีภาพของบุคคล เช่น เสรีภาพของบุคคลในการอยู่อาศัย การครอบครองเคหสถาน สิทธิของบุคคลในทรัพย์สิน หรือการมีเสรีภาพในการประกอบกิจการ หรือประกอบอาชีพตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๕ วรรคสอง มาตรา ๔๘ และ มาตรา ๕๐ วรรคสอง ก็หาได้ไม่เพราะพระราชกำหนดซึ่งเป็นกฎหมายได้บัญญัติยกเว้นให้อำนาจในการดำเนินการของผู้รับโอนหรือเจ้าหนี้ ในฐานะที่เป็นเจ้าหนี้ของลูกหนี้ และลูกหนี้มีหน้าที่จะต้องชำระหนี้แก่เจ้าหนี้ ไม่ว่าจะเจ้าหนี้เดิมหรือเจ้าหนี้ใหม่ที่รับโอนกิจการหรือที่ควบกิจการเข้าด้วยกัน สำหรับการดำเนินคดีในศาลโดยเจ้าหนี้เดิมมีสิทธิอย่างไร ก็รับช่วงมาเท่านั้น ในส่วนที่ให้อำนาจเจ้าหนี้ใหม่ ดำเนินกระบวนการพิจารณาเพิ่มเติมได้อีกบ้างในบางกรณีนั้น ก็เพื่อให้โอกาสแก่เจ้าหนี้รายใหม่ได้มีส่วน

ในการเรียกร้องตามสิทธิของเจ้าหน้าที่บ้างในบางกรณี แต่ก็ไม่ทำให้สิทธิของลูกหนี้ถูกลดทอนแต่อย่างใด จึงเห็นว่า บทบัญญัติตามพระราชกำหนดดังกล่าว มาตรา ๖๗ ตรี และมาตรา ๖๗ จ ไม่ขัด หรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๕ วรรคสอง มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ วรรคสอง

คงมีปัญหาที่จะต้องพิจารณาวินิจฉัยในประเด็นต่อไปว่า พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๘ ตรี และมาตรา ๓๘ สัตต ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๕ วรรคสอง มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ วรรคสอง หรือไม่

พิจารณาพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ ๑ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๘ ตรี และมาตรา ๓๘ สัตต แล้ว โดยมาตรา ๓๘ ตรี บัญญัติว่า “การโอนกิจการของธนาคารพาณิชย์ทั้งหมดหรือบางส่วนที่สำคัญให้แก่ธนาคารพาณิชย์อื่น หรือสถาบันการเงิน ต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี” และวรรคสอง บัญญัติว่า “เมื่อได้รับความเห็นชอบการโอนกิจการจากรัฐมนตรีแล้ว ให้ดำเนินการโอนกิจการได้ ทั้งนี้ การโอนสิทธิเรียกร้องในการโอนกิจการนี้ ไม่ต้องบอกกล่าวการโอนไปยังลูกหนี้ตามมาตรา ๓๐๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แต่ไม่กระทบกระเทือนสิทธิของลูกหนี้ที่จะยกข้อต่อสู้ตามมาตรา ๓๐๘ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์”

มาตรา ๓๘ สัตต บัญญัติว่า “ในการควบกิจการของธนาคารพาณิชย์เข้าด้วยกัน หรือควบกิจการเข้ากับสถาบันการเงิน หรือโอนกิจการของธนาคารพาณิชย์ให้แก่ธนาคารอื่นหรือสถาบันการเงิน ถ้ามีการฟ้องบังคับสิทธิเรียกร้องเป็นคดีอยู่ในศาล ให้ธนาคารพาณิชย์หรือสถาบันการเงินที่ควบกันหรือที่รับโอนกิจการ แล้วแต่กรณี เข้าสวมสิทธิเป็นคู่ความแทนในคดีดังกล่าว และอาจนำพยานหลักฐานใหม่มาแสดงคัดค้านเอกสารที่ได้ยื่นไว้แล้ว ถ้ามค้านพยานที่สืบแล้ว และคัดค้านพยานหลักฐานที่ได้สืบไปแล้วได้ และในกรณีที่ศาลได้มีคำพิพากษาบังคับตามสิทธิเรียกร้องนั้นแล้ว ก็ให้เข้าสวมสิทธิเป็นเจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษานั้น”

พิจารณาแล้วเห็นว่า บทบัญญัติของพระราชกำหนดดังกล่าว มาตรา ๓๘ ตรี และมาตรา ๓๘ สัตต ได้บัญญัติถึงการโอนและการควบกิจการของธนาคารพาณิชย์ หรือสถาบันการเงิน เพื่อความรวดเร็วจึงไม่จำเป็นต้องบอกกล่าว หรือขอรับความเห็นชอบจากลูกหนี้ก่อน ถ้าหากต้องมีการฟ้องและคดีอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลก็บัญญัติให้อำนาจธนาคารหรือสถาบันการเงินที่รับโอนกิจการ หรือที่ควบกิจการเข้าด้วยกันมีสิทธิดำเนินกระบวนการพิจารณาในศาลได้ รวมทั้งการคัดค้านการถ้ามค้านพยานหลักฐานได้ ถ้าถึงขั้นบังคับคดีก็เข้าเป็นเจ้าหน้าที่ตามผลของคดีนั้นได้ จะเห็นได้ว่า

บทบัญญัติของพระราชกำหนดดังกล่าว ได้บัญญัติในลักษณะเดียวกันกับพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ฯ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๖๗ ตี และ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๖๗ ฉ ตามที่ได้วินิจฉัยข้างต้นแล้วว่าไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๕ วรรคสอง มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ วรรคสอง ดังนั้น สำหรับประเด็นปัญหานี้ จึงเห็นว่า พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ ฯ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๘ ตี และมาตรา ๓๘ สัตต ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๕ วรรคสอง มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ วรรคสอง ด้วยเช่นเดียวกัน

อาศัยเหตุผลดังกล่าว จึงวินิจฉัยว่าพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๖๗ ตี และ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๖๗ ฉ และพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๘ ตี และมาตรา ๓๘ สัตต ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๕ วรรคสอง มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ วรรคสอง

ส่วนคำขออื่นนั้น ไม่อยู่ในอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญจะพิจารณาวินิจฉัยให้ได้ จึงให้ยกเสีย

พลโท จุล อติเรก

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ